

DIVADELNÍ SOUBOR OB BOLERADICE

**ALOIS a VILÉM
MRŠTÍKOVÉ**

MARYŠA

DRAMA O PĚTI DĚJSTVÍCH

**REŽIE: JAN HORÁK
ALENA CHALUPOVÁ**

PREMIÉRA: 3.4.1982

Osoby a obsazení

Lízal, sedlák	Jan Horák
Lízalka, jeho žena	Alena Chalupová
Maryša, jejich dcera	Iva Chalupová <i>Jana Horáková</i>
Rozára, služka	<i>Blouza</i> Jana Horáková
Vávra, mlynář	Zdeněk Trlida
Francek, rekrut	Eduard Stehlík
Horačka, jeho matka	Božena Sedláčková
Strouhalka, Maryšina teta	Milada Horáková
Strouhal, její muž	Tomáš Horák
Stařenka, Maryšina babička	Marie Hausnerová
Hospodský, Franckův poručník	Antonín Koráb
Hospodská	Božena Tréšková
Pavel, řeznický tovaryš	Miroslav Veselý
Hrdlička, obecní sluha	Pavel Omasta
Soudní sluha	František Chalupa
Franěk, soused	Tomáš Horák
Buček, soused	Oldřich Víteček
Rozsívalka, nádenice	Helena Kutálková
Sousedé	Vl. Halm, Jiří Křižák, Karel Prokeš
Rekruti	F. Koráb, J. Horák, V. Hos, L. Hřib, J. Čapka, L. Novotný, K. Stehlík, O. Víteček, M. Veselý
Děvčata	J. Horáková, S. Chalupová, H. Kutálková, V. Skoumalová
Muzikanti	Vl. Horák, T. Horák
Návrh scény: Jaroslav Bedřich, j. h.	
Masky: F. Fajerík	
Výtvarník: Vavřín Chalupa	
Kostýmy: Zdeněk Horáková, Helena Horáková	
Světla, zvuk: B. Chalupa	
Technická a jevištní spolupráce: Václav Zahradník, Antonín Víteček, Jan Čapka st. Vl. Halm, J. Křižák, K. Prokeš, ing. J. Zajíc, V. Zajíc.	
Technická spolupráce: ZO Svazarm Boleradice	

Maryša v Boleradicích

Její nastudování na našem jevišti je v pořadí již třetí. Předtím byla hrána po osvobození v r. 1947. Prvé uvedení, dle vzpomínek dosud žijící první představitelky Maryši paní Marie Otáhalové, se uskutečnilo v r. 1924 za poněkud dramatických okolností.

Když se o připravované inscenaci dověděl Alois Mrštík, přijal to s velikou nelibostí a naléhal, aby další nácvik byl zastaven. Vedly jej k tomu obavy z nedokonalého provedení vzhledem k omezeným možnostem ochotnického jeviště. Proto přijel na jednu ze závěrečných zkoušek s tím, že v případě nedostatečné úrovně uvedení zakáže. Po shlédnutí beze slov odešel. Nastala nepříjemná situace a nervózní čekání, zda zákaz nepříjde těsně před představením. Jaké však bylo překvapení ochotníků, když autor přijel na premiéru v doprovodu svých přátel.

Po skončení přišel za herci a režisérem C. Rathouským a poděkoval všem za inscenaci. Ocenil čistotu nářečí, přednes písní, temperament a pravdivost hereckého projevu. Na závěr dodal, že hru o prostých venkovských lidech nejlépe dovede vystihnout a ztvárnit zase jen prostý člověk.

Překvapení ochotníci si radostně vydechli. Uznání autora bylo tím nejlepším díkem za veškerou jejich nánahu.

Proč hrajeme Maryšu?

Již tradičně bývá kladena otázka, jaký dramaturgický záměr vedl k uvedení hry. Naše odpověď je jednoduchá a prostá.

Celé dílo bratří Mrštíků čerpalo a vyrostlo z našeho kraje, jemu bylo věnováno, věrně a pravdivě jej zachytilo. Je tedy výrazem upřímného obdivu a lásky obou autorů k lidu našeho kraje.

Proto bychom je měli znát, neustále si je připomínat a hrdě se k němu hlásit.

Chceme tak učinit touto inscenací a tím alespoň poněkud splatit dluh autorům i jejich dílu a především je objevit mladým lidem.

Ukázat jim, jaký život byl na našich vesnicích
do nedávné doby, co všechno se změnilo k lepší-
mu, především ve vztazích lidí a v sociálním
postavení.